

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zyttschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 4 (1941-1942)
Heft: 7-10

Rubrik: [Anmerkung der Redaktion]
Autor: [s.n.]

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 31.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

che, er seig nöd läbig, häimli rod er si, leg Jungi und plangi, bis i wider emaal chrank seigi, hē für mi z plaage.

Wider emaal, won i hinderrüggli bi goge luege, was er machi, isch er nūme hinder de Schpimuggele gläge. Sicher häd en en Chnächt gfunde und hinefüre ggrübled ghaa. Woo trifft i doo dēē Gglünggi, myn Laitüüfel, hä? Inere große Schtande verusse bim Brune! Daa im Wasser une isch er gläge, versoffe. Ich gryffe tfig nach em, wil en han wele rette; aber won en aalange, gheit er usenand, so plüderwäich isch er gsy, und lööst si im Wusser uuf inere gäale Wulche.

I der glychlige Sumernacht häd äine von öisene Taglönere i säbere Wassergelten ine padet. Er isch echli en Lotter gsy, wo gēörn gsüggeled häd. Aber sider isch er na de wüeschter Kärli woorde, en Plagööri und en truurige Süffel, das mer en gly drüber abe häd müese versoorge. Ich bi doozmal sicher gsy und glaub es goppel hüt na so halbe: bim Bade isch myn uufglöoste Laitüüfel in en gfare! Defüür han iich für imer Rue gha vor dēne Böölimane.

Us: „Soo rededs dihäi“, bearbeitet von Prof. Eugen Dieth.
Verlag: Phonogrammarchiv der Universität Zürich.

Schlußwort.

Jetzt, wo die Nummere „Züritütsch“ binenand ischt, möcht i dezue e paar Wörtli säge.

Eso chätzersch liecht isch dänn das doch nöd gsi, die vilne schöne Sachen erläse und amächelich zämmepäschele. Aber je mehn i drin iecho bi, deschte besser häts mer gfalle. I hän äbe nöd blos s erscht bescht chönnen und welle näh, wil mer de Grundsatz ggulte hät, en grundlegende Querschnitt dur d Zürcher Mundartliteratur überzcho, won en literar-historische, künstlerischen und patriotische Wert hät. Das ischt e chli vil uf eimol, aber i hä glueget, de Rank z finde. Bsunders e heikli Sach isch gsi, dä vil Stoff eso uslāse, das eusers Heftli au als Mundart-Läsibuech für mittler und ober Stufe Ygang findt.

I ha mim Gmüet gfolget und hä drum do und det dem Humor und dem Fröhliche de Lauf lo, wil jo einewäg gnueg gjomeret und ufbigährt wert; und s Läbe stucket eim d Fäcke vume sälber.

Wänn i dem Sinn und der Bidütig vu der Zürcher Mundartliteratur noegohne und au de Blick i d Witi goh lone, so gsehn i, das mer hüt e rychi und gfreuti Literatur im Chäschkli händ. Es stoht mer natürlī nöd a, de Literaturhistoriker und Kunstkritiker z spile. Aber eis mues i säge: Männgen ischt, wo Vers und Gschichte schrybt, meh oder weniger guet. Grad i säben

Unbekannte, wo hi und do gueti Sächeli mached, woged si us Bescheideheit nöd vüre. S hät natürli au ander, und i bi verschrocken ob dem Bloscht, wo bi gwüssne Lüte „züritütsch“ gheisst.

I hä gseh und erfahre, das im Volch inne nöd vil umen ischt vu Mundartliteratur. Und das chunnt ganz eifach eso: De Pur und der Arbeiter sind für gwöndli kä Buecherwürm. Si läsed d Zitig und de Kaländer. Jetzt isch gly dusse, wo d Mundart mues truckt werde, wänn si sett under s Volch.

Mämol, säb isch wohr, ischi e chli schwer z läse. Drum sett de Mundartschriftsteller nöd meh Zeie bruche, as es Chind i der Schuel lehrt, und i bi derför, das all Lüt selled im Stand si, d Mundart chönne läse. Das ischt s Zyl, wo mis Aug gseht.

Was mer aber nöd wänd vergässe, isch, das mer jo uf em Land, im Militärdienscht und uf der Landstrooß no e Gschar urchig Verzeler findet. Mer mues si no d Müe näh, zum enen ablose. Rede und lose ischt so guet e Gottesgob wie läsen und schrybe.

Hinderen und vüre hän i pletteret i Buecheren und Zitschrifte. Vil guet und schön Sache sind zum Vorschy cho für Groß und Chly. Aber leider für die zwüschetine ischt sozsäge nüt vürecho. Ja, es isch dei es Loch. Es fählt anere rächte Mundartliteratur für di obere Klasse vo der Volksschuel. Und das sett nöd sy. Grad diene Lüt, i dem Alter, wo nüne ganz Chind und doch no kei Erwachseni sind, händ e seelische Leitig nötig.

De letscht Teil vun euserem Heft, d Uebersicht über di ganz Züritütsch-Literatur, ischt als Nachschlagwerch grächnet und wert sicher vilne Läsere willkumm sy. Wil ich aber nöd der Alleswüßer bi, isch es mügli, das Lucke sind i dere Bibliographie. I mache drum de Vorschlag, jede Schriftsteller sell syner truckte Werch allimol an eusi Zäntralstell amälde (kantonswys). Dänn hett mer e fortlaufedi Uebersicht. Uf die Ard wär dänn au bald emol e schwyzerische Mundartbibliographie binenand. (vgl. Schwyzer, läset schwyzertütsch! E chline Wägwisser dür üsi schwyzerische Mundarte Nr. 1/4, 3. Jhg. „Schwyzerlüt“, kantonswys gordnet).

Allne Mitarbeitere tank i vu Herze für iri brav und treu Arbeit. Dem Herr Dr. E. Eschmann, dem Herr Hägni und dem Herr Vogel z Züri bin i für männg Rot und guete Wink bsunders dankbar. De Herr Hägni hät mer au a der Bibliographie wacker ghulfe, das mues i äscha säge. Au de Gönnere, Fründe und Inse-ränte säg i im Name vom Verlag de bescht Dank. — Mit dem beste Wille hän i nöd vu jedem Mundartschriftsteller chönne Müschterli in eusers Züritütsch-Buechli iebye. Aber wänn d Wält nöd vorher undergoht, so chunnt d Reie jo wider emol a s Züripiet. Bis dei ane isch gwüß wider männgs gryfnet, und de Leiter vu der nächschte Züri-Nummere cha dänn au wider sis Chrättli fülle. D Schriftleiter vu der Züri-Nummere 1942: K. W. Glaettli. G. S.